

1 SKYRIUS

KAI GEROS IŠDAIGOS BAIGIASI
BLOGAI. IŠ TIESŲ
LABAI LABAI BLOGAI

Frensis Fišas buvo labai SUSIJAUDINĘS. Galima net sakyti, NEPAPRASTAI SUSIJAUDINĘS. Labiau jis nesijaudintų net tuomet, jei jo rankos būtų iš šokolado.

Atėjo paskutinė mokyklinio ketvirčio diena, o tai reiškė, kad Frensis laukė dvi nuostabios savaitės už Šv. Monikos pradinės mokyklos sienų.

Dar geriau buvo tai, kad rytoj jis kartu su savo geriausiu draugu Driu Berdu ir visa Berdų šeima keliaus atostogauti į jų namą prie jūros. Vadina- si, jam neteks švaistyti atostogų kaip paprastai padedant Fišų šeimai priklausančioje Kenkėjų naikinimo įmonėje. Dar tai reiškė, kad net ketu- riolika dienų jis nematys savo sesers Lu, profe- sionalios šventosios ir tikrų tikriausios mamos bei tėčio numylėtinės (nors šį kaltinimą Ronas ir Tina Fišai griežtai neigė).

LAIMĖJIMAS + LAIMĖJIMAS =
= DVIGUBAS LAIMĖJIMAS!

Frensis jautėsi devintame danguje. Jis nedaug kur lankėsi per atostogas, nes tėvai paprastai bū- davo per daug užsiėmę, kad kur nors išvažiuotų. Ir jis *niekada* neleido atostogų su savo geriausiu draugu, nes niekada anksčiau neturėjo geriau- sio draugo. Viskas pasikeitė, kai praeitą ketvirtį Driu Berdas perėjo į Frensio mokyklą.

Pristačiusi Driu klasei pirmąją jo dieną mokykloje, panelė Meriveter pasakė (šio sprendimo mokytoja netrukus ims gailėtis):

– Gali sėstis į laisvą vietą šalia Frensio Fišo.

Priėjęs Driu sudribo šalia Frensio ir plačiai išsišiepė.

– Sveiks, Frenki Fišai, – pasakė jis. – Aš Driu. Driu Berdas!

Akimirką pasaulis sustojo. Atrodė, Frensis įžengė į netikėtai sušvitusį šiltą saulės spindulį. Niekas anksčiau nevadino Frensio „Frenkiu“, ką jau kalbėti apie tai, kad nedavė jam pravardės, kuria nebūtų šaipomasi iš jo žuviškos pavardės*, – todėl Driu duota pravardė jam iš karto *labai patiko*. Frensis nė nepajuto, kaip išsišiepė iki ausų.

Kaip tik ten ir tuomet Frensis, ne, *Frenkis* Fišas pajuto, kad dėl Driu Berdo gali nukeliauti iki pasaulio krašto ir atgal.

* *Fish* angl. k. reiškia „žuvis“ (čia ir *toliau* – vert. *past.*).

Abu berniukai netrukus suprato, kad turi daug daugiau bendro nei gyvūnų pavadinimais paremtos pavardės*. Jie abu mėgo žiūrėti *Daktarą Kas*, abu buvo pasaulinio lygio spjaudaliai ir jiems abiem puikiai sekėsi krėsti šunybes.

Na, Frenkiui *tikrai gerai* sekėsi rengti pokštus. Kartą jis aplipdė Šventosios Lu vėžliuką lipniaisiais lapeliais, o per sesers gimtadienį padėjo jai ant pagalvės netikrą šuns kakį. Klasiški pokštai. Tačiau Driu buvo tikras šunybių **KARALIUS**. Karalių karalius, kuris gali susprogdinti smirdinčią bombikę mokytojų kambaryje per pietų pertrauką ir dingti iš ten be įbrėžimo – ar, tiksliau, nė nepradvisęs. Per tą trumpą laiką, kai jie su Driu draugavo, Frenkio sugebėjimai krėsti pokštus tobulėjo septynmyliais žingsniais.

O tai atskleidžia mums dar vieną priežastį, dėl kurios Frenkis buvo toks susijaudinęs. Šiandien, paskutinę ketvirčio dieną, jie su Driu turėjo su-

* *Bird* angl. k. reiškia „paukštis“.

rengti didžiausią bendrą šunybę ir tai turėjo būti neįtikėtinai įspūdinga.

Jų taikiniu tapo ketvirčio pabaigos susirinkimas, kuris paprastai būdavo toks jaudinantis kaip pėsčiųjų perėja šliaužianti sraigė ir vyko taip pat lėtai. Skausmingai. Lėtai.

Bet šį kartą susirinkimas **TIKRAI** toks nebus. Nea. Jokiu būdu. Šiandienos susirinkimui Frenkis su Driu suplanavo nedidelę staigmeną. Kol direktorius Dasonas nuobodžiomis kalbomis mėgins įvaryti visiems komą (mediciniškai tai tikrai įmanoma), pokštininkai ketino jam virš galvos iškabinti plakatą, kuriame bus parašyta:

LAIMINGŲ ATOSTOGŲ,
NEVYKĖLIAI!!

Nuostabus sumanymas. Tikrai. Nuostabus.

Tai buvo senas geras pokštas, vainikuojantis ilgas darbo valandas. Driu taip troško, kad jo šunybės būtų tobulos, kad vis keitė smulkmenas. Kaskart, kai Frenkis jau manydavo, kad išdaiga paruošta, Driu pasirodydavo mokykloje ir iš susijaudinimo spindinčiomis akimis sakydavo:

– Frenki, planai keičiasi! Sumaniau kai ką geresnio.

Atrodė, tarsi Driu būtų profesionalus pokštinnikas, o Frenkiui tai buvo tik laisvalaikio veikla. Tiesą sakant, Driu Berdas jau buvo suplanavęs, kad ateityje taps *Youtube* žvaigžde-išdaigininku, nors tai visai neatitiko tėvų jam numatytos chiropraktiko karjeros. (Gariui Berdui nuolat skaudėjo sprandą.)

Tik vakar Frenkis su Driu galutinai nutarė, kokius žodžius užrašys plakate. Jie ketino nupiešti juos per pietus, bet neliko laiko, todėl galiausiai Driu pasiėmė popierių ir dažus namo ir rengėsi tai padaryti ten. Frenkis turėjo parūpinti virvių, kurios tą plakatą išskleis.

Ruošdamasis į mokyklą, Frenkis svajėjo apie visas tas linksmybes ir nuotykius, kurių patirs kartu su Driu per atostogas. Jie žais kriketą smėlyje, stovyklaus pajūryje ir, žinoma, sugalvos naujų šunybių. Be to, Frenkis turėjo per gimtadienį gautą naujutėlaite sutrumpintą banglentę, kurią mirtinai norėjo išbandyti. **DAR:** Garis Berdas pažadėjo, kad jie nukeliaus į salą, kur iš tikrųjų galima *pajodinėti* delfiniais.

Liko tik viena naktis, manė laimingas Frenkis, mesdamas virves į mokyklinę kuprinę. Ir aš leisiuosi į didžiausią gyvenime nuotyki!

Na, bent jau toks buvo planas... kol didžioji Frenkio ir Driu šunybė paleido viską vėjais.

Prie pagrindinių vartų atidavęs Driu virves, Frenkis nematė savo geriausio draugo visą rytą. Tik eidamas su kitais vorele į ketvirčio pabaigos susirinkimą iš karto už klasės seniūnės